

Майоръ Поповъ, а неговъ помощникъ Поручикъ Шиваровъ, Българинъ отъ г. Трѣвна.

Градския съвѣтъ бѣ се погрижилъ по отрано за продукти. Азъ сварихъ голѣмо количество хлѣбъ, масло, сирене и др. т. Всички продукти бѣха сложени подъ открито небе на площадъта, наречена Кюль-Боклукъ. Колкото се отнася до вино и ракия, такова имаше въ изобилно количество и отъ добро качество.

Слѣдъ като седахохъ продуктитѣ комуто трѣбва, азъ се върнахъ въ града, разбира се, съ разрѣшението на дружинния командиръ, и отидохъ да прѣнощувамъ у единъ мой новъ познайникъ. Наистина, азъ имахъ нужда отъ добра почивка и покоенъ сънь, понеже въ послѣднитѣ 3—4 дня положително не се спирахъ: то въ походъ, то по селата за продукти.

Старата майка домакиня, жена добродушна и разговорлива, ме прие твърдѣ радушно. Ястието вече бѣше готово и ний седнахме да вечеряме. Бабата прѣзъ цѣлата вечеря не прѣставаше да говори. Между друго, тя разказваше, какъ Казанлъжскитѣ турци, на чело съ каймакамина, се заканвали да исколятъ всичкитѣ Българи, щомъ Русситѣ прѣвзематъ Шипченскитѣ турски укрѣпления, и какъ имъ отнемали имота и проч. Азъ бѣхъ капналъ за сънь. Дрѣмката ме одоляваше и за туй, щомъ се навечеряхъ, новия ми приятель прѣжсна майчиния си разговоръ.

— Мамо, гостенина ни е уморенъ. Я пригответи постелката, каза той на майка си.

Азъ легнахъ на послания на дюшемето дюшекъ, покритъ съ чистъ чаршафъ, и на чиста възглавница. Отъ давна не бѣхъ спалъ на чиста и мека постелка, и за туй, щомъ легнахъ, заспахъ.

7 Юлий. Когато се събудихъ и открихъ очитѣ си, слънцето вече бѣше изгрѣло. Азъ скокнахъ отъ постелката, на бързо се облѣкохъ и, слѣдъ като вземахъ неизбѣжното сладко и пихъ кафе, поблагодарихъ госто-приемната домакиня и си излѣзохъ, въпрѣки нейния протестъ, за гдѣто непочакахъ, да ме нахрани съ млѣчна лопара.